

Книжница *с. ж.* библиотека: А гдѣ е наша-та общенародна книжница? *Л. Д. 1871 р. 153.* Послѣ было готварница-та, зимникъ-тъ, баня-та, книжница-та. *Л. Д. 1874 р. 125.*

Книжовенъ *пр.* ученый, грамотный: Ако тоя младъ калфа е книжовенъ чловѣкъ. *Л. Д. 1873 р. 182.* Периодическо, Списаніе на Българско книжовно дружество, (*ср.* книжовенъ).

Книжовникъ *с. м.* 1) ученый: Ети, попе, книжовниче,—духовниче! *Пс. 11—12 р. 148—150.* 2) литераторъ. *Б. ум. Кни(д)жовниче с. с.* Разболѣлъ сѣ Русо книжовниче. *М. 230.* **Книжовница** *с. ж.*

Кнокъ *пр.* тонкій: Ясь ке ти да'амъ поясмо и полъ, Да ми напра'ишъ кнокъ кошуля—и бѣла риза. *М. 535.* Девойче, девойче, вишна џ високо, Къпина-ѣ кнокъ не вѣрви ми низъ дворе, Не мами ми сина, сина Костадина. *М. 308.* Развали'е силни не огне'и, Отмързнѣ'е кноки-те кошули, Отмързнѣ'е отъ месо айдутско. *М. 224.* *Knok, tanak. М. р. 534.*

Княгиня *с. ж.* княгиня, княжна, *такоже* какъ старинное названіе невѣсты: У насъ има едно пра-старо правно наименованіе на хора неженены още. Момата имала ими „княгиня“, а иргенгътъ „краль“.

Князувамъ *гл. дл.* княжу, царствую: Варяго—руси въ 862 л. отъ прѣз—море дошли за да князуютъ и владать. *Л. Д. 1872 р. 213.*

Князь *с. м.* 1) князь: Градове, въ кои-то сѣдѣтъ велики князове подъ власть святославовъ. *Р. 38.* Сами ти князове по тѣя страны, а по тѣхъ'нъ примѣръ и по-прѣдни-ты хора, нѣмчили ся. *Л. Д. 1872 р. 215.* 2) *см.* кнезь: Князове селски сѣ кметове и момци. *Р. 45.* *ум. Князче, Княхче с. с.* Ка ѣ зачуло младо княхче, а то на цар-отъ думаше. *М. 103.*

Ко союзъ, тоже что кога: Ко ке ядишъ, ко ке пиешъ, Лели ке сѣ опіанишъ, Та 'се ке си забора'ишъ кое ꙗ свое, коѣ ꙗ чужо“. *М. 28.* Ко'ѣ рече „мори жено! Койти стори юначина, Али помалъ, аль погодеиъ?“ Та му рече: „а стопане! Мало'о-то пакъ мало'о, Големо-то пакъ големо“. *М. 581.*

Коба (*ср. албан. коба—гибель*) *с. ж.?* Сърце ми сѣ разсвирило, Ке ми бидить спроти глава, Ке ми бидить нещо коба. *М. 209.*

Кобила *с. ж.* кобыла: Вѣтеръ го носи на бѣлѣ кобылѣ. Казвать за глупавы-тѣ, за блжснати-тѣ и за луды-тѣ. *Ч. 140.* Вие мислите, че бива така лесно, зель кобилата, впрѣгналъ ꙗ и: Хайде, синко, врѣви! *Тб. 92.* *ум. Кобилка, Кобилица с. ж.* Юванъ поиде во